

Bits de literatura: La Celestina

Tragicomedia de Calisto y Melibea o *La Celestina*, aquests són els dos noms amb què coneixem una obra que ens explica justament els amors desgraciats entre aquests dos amants, Calisto i Melibea –nobles representants d'una classe alta– i la intervenció absolutament providencial de la Celestina: aquesta alcavota, aquesta mitjancera, aquesta dona meitat bruixa, meitat fada, que amb males arts i bones paraules aconseguirà el cor de Melibea per a Calisto.

Calisto s'ha enamorat de Melibea i és a través de la Celestina que aconseguirà finalment l'objecte del seu desig.

La Celestina i els criats, els criats i la Celestina. L'avarícia de la pobresa quan, Sempronio i Pármeno, que són els criats de Calisto, li recomanen la intervenció d'aquesta mitjancera, de la Celestina, saben que hi ha entremig una recompensa, que hi ha una cadena d'or que Calisto li ha promès a la Celestina; i ells volen la seva part. Veiem aquí que, en les classes populars, on hi ha pobresa, l'avarícia pot arribar a convertir aquest desig de possessió, de tenir riqueses, en un motiu per, fins i tot, perdre l'única cosa que tenim: la vida.

Moriran Sempronio i Pármeno però Calisto ja haurà aconseguit el cor de Melibea. I quan sembla que tot ha de ser possible i que tot ha de poder ser feliç, una ensopegada mentre Calisto baixa per l'escala de corda que el portava fins a la cambra de Melibea, fa que caigui a terra, se li obri el cervell i mori davant de la mirada horroritzada de la seva estimada, que sense ell no vol continuar vivint. Ella es llença daltabaix d'una torre: vol acabar amb la seva vida si no pot viure-la amb qui ha triat.

Pleberio, el seu pare, en veure el desastre de la seva filla, potser entendrà que aquestes convencions sobre l'amor, en què els pares acaben decidint el futur amorós de les filles, li ha acabat generant la pèrdua de la seva filla, que només ha volgut viure si podia viure amb el seu amor.